

röportaj

Aydın Yüçetürk, oğlunun kazadan sonraki tüm zorlu süreç boyunca durumu çok iyi tolere ettiğini; Okan Yüçetürk ise kazaya rağmen babasının müdahaleleri sayesinde hayatının çok değişmediğini söylüyor.

38 • 39

Benim **BABAM** kahraman

ORTOPEDİ VE TRAVMATOLOJİ UZMANI PROF. DR. AYDIN YÜÇETÜRK'ÜN HİKAYESİ, YAKININI AMELİYAT ETMEK İSTEYEN MESLEKTAŞLARIMIZ İÇİN ÇARPICI BİR ÖRNEK TEŞKİL EDİYOR. BACAĞINDAN UMUT KESİLEN OĞLUNU DEFALARCA AMELİYAT EDEREK YÜRÜTMİYİ BAŞARAN AYDIN YÜÇETÜRK'Ü VE OĞLU OKAN YÜÇETÜRK'Ü DİRİM SAYFALARINDA AĞIRLIYOR, ZORLU VE BİR O KADAR DA COŞKU VERİCİ MÜCADELE SÜREÇLERİNİ DİNLİYORUZ.

SONBAHAR 2014 • SAYI: 303

dirim

YAZ EĞLENCESİNİ KABUSA DÖNÜŞTÜREN KAZA 1994 YILINDA, ANTALYA'DAKİ BİR TATİL KÖYÜNDE YAŞANDI.

O sıralar 8 yaşında olan Okan Yüçetürk, annesiyle tatildayken çocuk havuzunun vakum sistemine kapıldı; bacağı kasiğe kadar 14 çapında boruya sıkıştı. Kalbi durmuş olarak 3 dakika sonra sudan çıkarılan Okan Yüçetürk, birlikte oynadığı çocuğun doktor babası tarafından kalp masajıyla hayata döndürüldü. Olayı sabaha karşı Ankara'da öğrenen baba Prof. Dr. Aydın Yüçetürk, Antalya'ya koştu ve olaydan 11 saat sonra oğlunu görebildi. Bacağında ileri derecede kompartman sendromu olduğunu görüp ameliyat edilmesini sağladı. Sonrası uzun yıllara dayanan ve 15 adedi bulan ameliyat serisi, ayrıca felç ve böbrek yetmezliği gibi çeşitli sorunlarla geçti. Bugün son derece sağlıklı olarak hayatını sürdüren Okan Yüçetürk ve babası Prof. Dr. Aydın Yüçetürk ile buluştuk. Aydın Yüçetürk'ün belki de meslek hayatındaki en çarpıcı ve örnek teşkil edici hikayesine kulak verdik.

"OKAN BU TÜR BİR KAZADA KURTULAN TEK ÇOCUK"

Sizi 20 yıl öncesine, oğlunuzun kaza geçirdiği güne götürsek... Neler yaşandı, kaza nasıl oldu?

Kaza, 1994'de oldu. Ama önce 1993'de yaşanan bir olayı anlatmak istiyorum. Bir eğitim için Amerika'daydık ve 8 yaşında olan oğlum Okan da bir aylığına yanımıza gelmişti. O sırada Türkiye'den bir haber duyduk; bir Alman turistin çocuğu havuzun vakum sistemine çekilmiş ve vefat etmişti. Bizim Amerika'da kaldığımız sitede de havuz vardı. Kızım da daha 16 aylıktı. Kızımı ve oğlumu korumak adına her havuzu incelemeye başlamıştık. Ve bir yıl sonra benzer bir kaza Okan'ın başına geldi. Ben o sırada Hacettepe'de çalışıyordum, Okan ve gazeteci olan annesi Magic World Otel'i'nin açılışındaydı. Çocuk havuzunun vakum ve drenaj sistemine mazgal takmayı unutmuşlar. Vakum çalışınca bir anda Okan'ın bacağına kasiğe kadar suyun altına almış... Okan bu tür bir kazada kurtulan tek çocuk. Bazı şans faktörlerinin devreye girmesi de etken oldu kurtulmasına.

Neydi bu şans faktörleri?

Okan'ın o sırada birlikte oynadığı 5 yaşındaki çocuk "Abi kayboldu" diyor. Bir bakıyorlar ki suyun altında. Erişkinler atlıyor ama çıkaramıyorlar. Kompresörleri kapatıyorlar. Okan iki buçuk - üç dakika suyun altında kalıyor. 5 yaşındaki çocuğun babası doktormuş. Kalp masajıyla geri getiriyor çünkü ağrı

Havuzlarda denetim kargaşası

■ İki yıl üst üste süper lüks tesislerinde havuz tesislerini yönetenler, "Havuzların temizlenip temizlenmediği" sorusunu gündeme getirdi. Antalya Körfezinde 9 yıldır Olan Yüceltürk'ün ağır sıkı baskıları dip suya göre havuzları kapatarak dışarıdan kontrolünü, Turizm Bakanlığı ile belediye yetkililerinde "denetim" kargaşasına su yüzüne çıkardı.

■ Turizm Bakanlığı, geliştirmiş olduğu yapıları ve denetimden azak işlemler yazma havuzlarının denetim sürecinde belediyelerin sorumlu olduğunu ileri sürüyor. Belediyeler ise Turizm Bakanlığı'ndan baskı ve fersah çıkarak yapıları tesis köyleri ile otellerin yazma havuzlarının denetiminde olmasını gerektiriyor. **Ahmet KÖPRÜLÜ**

Okan'ın babası Ortopedi Aylık Yüceltürk, oğlunun bacaklarıyla bizzat ilgileniyor.

Çocuk havuzunun vakum ve drenaj sistemine mazgal takılması unutulunca, Okan Yüceltürk'ün bacağı kasığa kadar suyun altında kaldı. 1994'de yaşanan kaza, büyük yankı uyandırmış ve medyada geniş yer bulmuştu.

şokundan Okan'ın kalbi duruyor. O şok sırasında solunum da duruyor; bu da bir şans. Akciğerine hiç su kaçmamıştı.

"ÖLDÜĞÜNÜ DÜŞÜNDÜM"

Siz ne zaman öğrendiniz olayı ve neler yaptınız?

Ben sabah beşte ameliyattan çıkıp eve gitmiştim, "Oğlunuz kaza geçirdi, durumu iyi değil, hastaneye götürüyoruz" diye haber geldi. O dönem cep telefonunu falan yok, hiç kimseye ulaşamadım, Antalya'daki bütün hastaneleri aradım, beş saat doğru dürüst bilgi alamadım. Oğlumun öldüğünü düşündüm. Sonra öğrendim ki Antalya'daki özel hastaneye götürülmüş. Ankara'dan panik halinde doktorlara ulaştım. Orada tıbbi bir hayal kırıklığı yaşadım. "Kompartment sendromu yaşıyor" diyorum ama kimseye derdimi anlatamıyorum. Bana "Yok bir şey" diyorlar. Oysa böyle bir durumda iki - üç saatte müdahale edilmesi lazım. Antalya'ya sık sık uçak da yok. Bir arkadaşım arabasıyla geldi. Önce Hacettepe'ye gidip damar kateterleri ve setler aldık, yola çıktık. Ulaştığımızda kazanın üzerinden 11 saat geçmişti ve tabii biraz geç kalınmıştı. Bacağı kötü durumdaydı ve şişti. Bir hocamızı bulduk ve on dakikada hemen ameliyata hazırladık. Bacağında ki kemik çıkarıldı, bütün adaleler açığa alındı. Sonuçta bacağı kurtardık. Ama bu kadar geç kalınmasaydı ardından o kadar çok sayıda ameliyat olmasına gerek kalmayacaktı. Bir de üstüne ayakta sıkışmaya bağlı olarak felç gelişti.

Ayrıca gecikmeye bağlı olarak da adalelerin bir kısmı öldüğü için böbrek yetmezliği oldu, neredeyse diyalize girecekti.

Sonrasında kaç ameliyat daha gerekti?

Dokular geç açılınca adaleler fıskırıyor. Onları kapatmak problem olduğu için diğer bacakta deriler alındı ve tabii bu arada sağlam bacakta gelişen keloid dokuları nedeniyle sağlam bacakta da sorunlar yaşadık. Her iki bacakta da bazı dokular gelişti. Sonra o dokular çıkarıldı, estetik operasyonlar yapıldı, ayakta gelişen his kaybı ve deformasyona bağlı baş parmağı donduruldu, bazı tendonlar kesildi... Kazadan sonraki iki - üç yıl içinde 12 ameliyat oldu. Totalde ise 14-15 kadar. Son ameliyatını ise bundan 5 yıl önce gerçekleştirdik. Bunların 10 tanesini ben yaptım. Sonuç olarak şu anda koşarken hâlâ hafif bir aksaması ve ayak tabanında hafif bir hislilik var, biraz da yukarı çekiyor. Birkaç parmakta da deformasyona bağlı yakınmaları olduğu için bir ameliyat yapmayı daha planlıyorum. Ama tüm süreçte daima yaşadığına ve bu durumuna şükrettik.

"YAKINLARIMI HEP AMELİYAT ETMİŞİMDİR"

Oğlunuz ameliyatına girerken hiç tereddüt ettiniz mi?

Hayır. Yakınlarımı hep ameliyat etmişimdir. Hiç öyle duygum olmamıştır. Benim için ha yemek yapmak, ha ameliyat. Bir de bunlar yoğunluklu uğraştığım konular olduğu için kendimi daha huzurlu ve mutlu hissediyorum. Başkası yapar da bir eksiklik görürsem çok üzülürüm. Hatası da sebebi da benim diyorum. Bir de çok duygusalığa girmek bizim işimizi bozar. Geçenlerde yedi aylık bir bebeğin tüm boyun sinirlerini değiştirdim; doğumda hepsi kopmuş. Ona farklı bir gözle bakarsam yapamam ki! Empati yapacaksınız, hastaya karşı saygınız olacak, bir şeyler hissedeceksiniz elbette ama sonuçta duygusalığa fazla yer yok.

Yakınlarınızdan başka kimleri ameliyat ettiniz?

Eşimi ameliyat ettim. Bir de Bolu'ya gidip ev ortamında ve hasta yatağında teyzemin ameliyatını gerçekleştirdim. Geçirdiği beyin kanaması sonrasında teyzemin kolunun dirseği dışarı doğru kalmıştı ve ağırları oluyordu. Malzemeleri evine götürdüm ve lokal anestezi altında tendonunu kestim. Ağırları geçtiği için vefat edinceye kadar bana dua etmiştir.

Sizi de bir yakınınızın ameliyat etmesini mi tercih edersiniz?

Eğer o konuda yetkinliği varsa tercih ederim tabii ki. Benim için sorun teşkil etmez.

“OKAN DURUMU ÇOK İYİ TOLERE ETTİ” Oğlunuz tüm bu süreçte psikolojik açıdan ne durumdaydı?

Okan durumu çok iyi tolere etti. Bacakları yara olduğu için pantolon giyemiyordu, şortla dolaşıyordu ama hiç rahatsız olmuyordu. Onu görüp “Aaa kaza geçiren çocuk” diyorlardı; bunları hiç dert etmedi. Okan’ın kazasından sonra beni çok etkileyen başka bir şey oldu; Romanya’da bir çocuk geldi. Trafik kazası geçirmiş, bacağı kötü durumda, dizi açığı yapmış, 25 kez ameliyat olmasına rağmen yürüyemiyor. Ben onu beş kez ameliyat ettim, bacağını sekiz santimetre uzattım, dizi iyi durumda... Onun ameliyatlarında hep Okan aklıma gelmiştir.

Yaptığınız en zor ameliyat hangisiydi?

İlk yaptığım boyun siniri değiştirme ameliyatı çok heyecan verici olmuştu. 22 yıl önce yaptığım bir başka ameliyatta da kanserli kemik bölgesini çıkarıp damarlı kemik nakli yapmıştım. Türkiye’de yeni yeni başlamıştı bu operasyon. O incecik kemik, orijinal kemiğin şeklini aldı. Hastam hâlâ gelir bana ve hayatına sorunsuz devam ediyor. Bu ameliyat on saat sürmüştü. En uzun ameliyatım ise 17 saat sürdü. Bir çocuğun kopmuş beş parmağını tek başıma diktim. Altı ay sonra babası çıkip geldi ve bir parmağı eğri diktığimi söyleyip azarladı beni. Tabii insan bir teşekkür bekliyor ama fırça da kendime getirdi beni!

Kaç operasyon yaptınız bugüne kadar?

Kabaca bir hesap yapalım. Asistanlıktan bugüne kadar yılda 300 ameliyat desek dokuz – on bin ameliyat yapmışımdır. Tabii bu hasta bazında bir rakam, çünkü bazen aynı anda üç ameliyat yapabiliyorsunuz; o zaman rakam büyüyor. Şuraya bir Türkiye haritası koyun, bir ok atayım, şehirleri bırakın kasabalardan hastam çıkar.

Cerrahide bazı durumlarda kesin çözüm olmayabilir. Böyle bir durumda ne yaşıyorsunuz?

Çaresizlik hissediyorum ama ben yine de şartları biraz zorlayan bir adamım. Neler çözümsüz olabilir? İlerlemiş kanser vakaları ya da tamamen harap olmuş bir eklem... Kaybedilmiş fonksiyonların yerine yenisini koymak önemli.

Aydın Yüce Türk, oğlunun yanı sıra başka yakınlarını da ameliyat etmiş. Kendisini böyle daha mutlu ve huzurlu hissettiğini belirtiyor, “Hatası da sevabı da benim” diyor.

Baş parmak elin yarısıdır. Baş parmağı olmayan biri geldiğinde ne yapacaksınız? Örneğin ayaktan parmak nakledebilirsiniz. Ben yaptım bunu bir hastama, şimdi ayağının ikinci parmağını baş parmak olarak kullanıyor. Fonksiyonu kazandırmak kadar bunu hissederek yapmasını sağlamak da önemli. Kasıktaki dokudan da yaparım parmak; bu bizim alanımızın şansı. Tabii bunların hepsi mikrocerrahiye yapılacak şeyler. Riski şu; o 1 mm’lik damarı çalıştıramazsanız parmak da gitmiş oluyor. Bir de bu iş bir ekip işi; ekipteki herkes özel eğitilmiş olacak. Sonuçta milimetrelilik damara dikiş koyuyorsunuz, kullandığımız ipliği bile gözle göremezsiniz; düştüğü zaman bulamıyoruz iplikleri!

“Babam olmasaydı ağır bir sakatlık yaşıyor olacaktım”

1994 yılındaki kazanın mağduru Okan Yüce Türk, bugün 28 yaşında. Yeditepe Üniversitesi Endüstriyel Tasarım Bölümü mezunu; aktif iş hayatı içinde. Çok yoğun bir çalışma hayatı olan babasını çocukken pek az gördüğü için doktor olmayı aklından bile geçirmemiş. Yaşadığı kaza ve sonrasında ameliyatlar ise onu hiç hayattan koparmamış, sosyallikten uzaklaştırmamış. Spor her zaman hayatında önemli olmuş; futbol ve lisanslı olarak basketbol oynamış, kick box yapmış. İguana ve piton besleme gibi ilginç hobileri var. Ameliyatlarını babasının yapmış olması tabii ki kendisini daima iyi hissettirmiş. Şöyle anlatıyor: “Bütün ameliyatları hatırlıyorum, kaza sonrası geçirdiğim ilk ameliyatı da. Ameliyata babam girmediğinde de arkadaşları giriyordu. Kazaya rağmen hayatım aslında çok değişmedi babamın müdahaleleri sayesinde. Ama babam bunları yapmasaydı şimdi büyük olasılıkla ağır bir sakatlık yaşıyor olacaktım.”

